

Vi har glädjen att presentera Petra Lindholms åttonde separatutställning på galleriet. Till utställningen *Stream* har Lindholm arbetat parallellt med textila bilder, video och ljud. Bland annat visas hennes hittills största textila arbete – ett sex meter långt landskap – samt en svit mindre bilder som tematiskt knyter an till ett nytt videoverk.

Vi frågade Petra Lindholm om arbetet med utställningen. Läs hennes svar nedan.

Vilken typ av bilder har du arbetat med till utställningen *Stream*?

Jag har gått tillbaka till landskapet och enbart förhållit mig till det temat. Att begränsa innehållet gav mig en större frihet att experimentera. Det är en ström av landskap som vuxit fram genom minnen, mitt undermedvetna och genom bilder jag tittat på tidigare. Jag har jobbat på några textila verk i stort format, en serie mindre verk samt en abstrakt video med en ljudkomposition. Jag ville se vad som händer med materialet, det transparenta tyget, när jag går upp i storlek. Videon visas på en liten fyrkantig monitor och ljudbilden från verket är viktig i hela utställningen. Cirkeln som form återkommer både i de textila verken och i de rörliga bilderna i videoverket.

Cirkeln verkar kunna läsas både som en kropp och en öppning. Vad är dina tankar kring den?

Jag såg en bild av jorden tagen genom ett runt fönster inifrån en rymdkapsel. Berättelsen förändrades genom att jag såg jorden genom det runda fönstret. I ett större perspektiv är vi mitt i livets cykel. Allting går i cirklar. Naturens kretslopp, när något dör ger det nytt liv till något annat. Cirkeln är evig. Solen och månen är viktiga fixpunkter, de är både kropp och öppning från mitt perspektiv på jorden.

Vad är det för frågor som intresserat dig under arbetet?

Jag har tänkt på luften i landskapet. Luft är komponenten till liv. När jag tittar på mina landskap är jag inte säker på att en människa skulle kunna andas i dem. Jag går ofta tillbaka till Nasas arkiv med bilder och filmer från Mars där små robotar på hjul har fotat och filmat och skickat hem data till jorden. Det är både vackert och ödsligt på samma gång. Jag har funderat på jordens puls och hur mina landskap låter. Jag har intresserat mig för elektromagnetiska fält, ljudvågor, ljusvågor, biosfären, etern, det som inte syns men som påverkar oss. En annan sak är ljudet, det kommer oftast först i mina projekt i form av en sång. Den här gången har jag utgått från åtta stämgaflar, de har visat/tonat mig i rätt riktning.

Berätta mer om stämgaflarna. Är det fysiska föremål som du använt?

Det är ett fysiskt redskap som frambringar en fast tonhöjd. Det finns många olika frekvenser att välja mellan. Jag har genom stämgaflarna fått en bättre uppfattning om hur ljud andas, lever och vibrerar och påverkar oss. Rent tekniskt så handlar det om att stämma något i rätt ton, vanligtvis ett instrument. Du kan även stämma atmosfären i ett rum eller en människokropp. De frekvenserna jag använt i mitt videoverk har alla en renande och avstressande effekt.

Jag tänker att dina arbeten relaterar till både forskning och ett sökande. Vill du berätta mer om det?

Jag har alltid funderat på hur världen och vi människor fungerar. Det finns alltid något att undersöka. Oftast är det något i det mänskliga psyket som är starten. Om mitt skapande blir förutsägbart, smidigt och enkelt blir det tråkigt. Jag behöver utmaningar. Mitt senaste undersökningsobjekt, innan stämgaflarna, var hypnos. Det började med att jag ville få kontakt med Moder Jord.

Jag gick först en lång och gedigen kurs för att lära mig hypnotisera människor. Jag insåg snart att jag inte kan hypnotisera mig själv, så jag gick till en mer erfaren hypnotisör som kunde hjälpa mig. Och till slut blev mitt möte med jorden väldigt bra. Stämgaflarna utmynnar även de i en slags *förstå människan*-kategori. Jag går just nu på workshops med stämgaflar i fokus för att förstå på djupet vad dessa toner gör med min kropp och själ. En anledning till att jag blev konstnär är att det hjälper mig förstå mig själv bättre. Jag är ständigt på jakt efter svar på de stora frågorna.

Tycker du att du som konstnär har ett ansvar att förmedla de stora frågorna till publiken?

Jag tror alla konstnärer förmedlar känslor till publiken med sin konst. Det är kanske ett ansvar, men framförallt en möjlighet att förmedla vår samtid genom konsten. Vi konstnärer har våra känsliga antenner ute och plockar upp strömningar i vår omvärld. För mig personligen så blandas livet och konsten ihop. Tankar jag tänker i vardagen blir till konst. Jag har alltid en önskan att kunna förmedla mina idéer om att vi alla är sammankopplade, att vi är fraktaler av en oändlighet. Vi strävar alla efter kärlek, att bli sedda och vara en del av något. Jag har inga tydliga svar, bara en förhoppning om att kunna ge en antydning att spinna vidare på när besökaren lämnar utställningen.

Att arbeta med textila bilder och video kan tyckas väldigt olika. Kan du berätta om hur du kom fram till den kombinationen?

Jag har ett behov att göra bilder och kombinera färger. Jag kan inte måla, jag har aldrig tränat på det. Aldrig målat en oljemålning. Jag kommer från musik och grafik. Jag gillade det direkta i grafiken med att lägga till färger i lager. Jag började med video i början av 90-talet. Då filmade jag diabilder med psykedeliska mönster och så var det människor som rörde sig stelt i förgrunden. Jag ville åstadkomma bilder med många lager. Det blev enklare när tekniken gick framåt. Vi fick kabel-tv i vårt höghus rätt tidigt och MTV var en stor inspiration som jag hade med mig när jag började med video. Både kanalens fria formspråk och sedan att det gick att kombinera rörliga bilder med musik. Nästan alla mina filmer innehåller en scen med genomskinlig gardin, i filmen ger det distans. För några år sen testade jag att plocka ut enbart gardinerna som objekt i ett rum. Jag gjorde tyginstallationer i lager-på-lager med ljus bakom och det blev en fin drömsk effekt, men jag kände att jag inte hade intresse att utveckla det vidare. Jag testade istället att limma lagren av tyg på pannå, och det håller jag på med fortfarande. Det har fortsatt att intressera mig då det finns så mycket att utforska med tygen, limmet och färgkombinationer mm. Det här är också en del av mitt sökande, men på materialnivå. Att limma tyg är lite som att editera video, det går att dra bort ett lager om det blev misslyckat. I videon kan jag också dra bort ett lager och göra om.

Just det skiktade bildspråket är kanske ditt kännetecken. Men känslan är att du har gått från det berättande, nästan dokumentära, mot det abstrakta och eteriska. Stämmer det?

Jag har förenklat bild- och ljudspåret i mitt senaste videoverk. Jag har gått inåt och försökt beskriva i bild hur ljuden ser ut, enbart ägnat mig åt att hitta bilder till frekvenserna. Jag arbetar oftast intuitivt och associerar fritt. Jag gillar att jobba så, men nu har jag lagt upp en ram som jag har hållit mig inom, även i textilverken som innehåller enbart ljus, luft och landskap. Det är speciellt stämgaflorn 174 Hz som hjälpt mig fokusera.

We are pleased to present Petra Lindholm's eighth exhibition at the gallery. For the exhibition *Stream*, she has worked simultaneously with textile images, video and sound. A six meter panoramic landscape – her largest textile work up to date – together with a suite of assemblages and a new video with a theme and sound that links it all together, form the new exhibition.

Read the Q&A with Petra Lindholm below to find out more.

What kind of imagery have you worked with for *Stream*?

I have gone back to the landscape and only related to that theme. Limiting the content gave me more freedom to experiment. It is a stream of landscapes that have emerged through memories, my subconscious and through images I have looked at before. I have worked on some textile assemblages in large format, a series of smaller works and an abstract video with a sound composition. I wanted to see what happens to the material, the transparent fabric, when I go up in size. The video is displayed on a small square monitor and the soundtrack from the work is important throughout the exhibition. The circle as a form reappears both in the textile works and in the moving images in the video.

The circle seems to be readable both as a body and an opening. What are your thoughts on it?

I saw a picture of the earth taken through a round window from inside a space capsule. The narrative changed when I saw the earth through that round window. In a larger perspective, we are in the middle of life's cycle. Everything goes in circles. Nature's cycle, when something dies, it gives new life to something else. The circle is eternal. The sun and the moon are important fixing points, they are both body and opening from my perspective on earth.

What questions interested you during the working process?

I have been thinking about the air in the landscape. Air is the component of life. When I look at my landscapes, I'm not sure a human could breathe in them. I often go back to NASA's archive with pictures and videos from Mars. Small robots on wheels have documented the landscape and sent data back to Earth. It is both beautiful and desolate at the same time. I have thought about the earth's pulse and how my landscapes sound. I have been interested in electromagnetic fields, sound waves, light waves, the biosphere, the aether, what is not visible but still affects us. Another thing is the sound, it usually comes first in my projects in the form of a song. This time I have started from eight tuning forks, they have toned me in the right direction.

Tell me more about the tuning forks. Is it a physical object that you used?

It is a physical tool that produces a fixed pitch. There are many different frequencies to choose from. Through the tuning forks, I have gained a better idea of how sound breathes, lives, vibrates and how it affects us. Technically, it's about tuning something in the right tone, usually an instrument. You can also tune the atmosphere of a room or a human body. The frequencies I used in my video all have a cleansing and de-stressing effect.

I think that your work contains both a scientific and spiritual search. Do you want to tell me more about it?

I have always thought about how the world and we humans work. There is always something to investigate. Usually, it is something in the human psyche that is the starting point. If my process becomes predictable, smooth and simple, it will be boring. I need challenges. My most recent research item, before the tuning forks, was hypnosis. It started with me wanting to get in touch with Mother Earth.

I first took a long and thorough class to learn how to hypnotize people. I soon realized that I could not hypnotize myself, so I went to a more experienced hypnotist who could help me. And in the end, my encounter with the earth was very good. The tuning forks also result in a kind of understanding-human-category. I am currently attending workshops with tuning forks in focus to understand in depth what these tones do to my body and soul. One reason I became an artist is that it helps me understand myself better. I am constantly looking for answers to the big questions.

Do you think that you as an artist have a responsibility to convey the big questions to the audience?

I think all artists convey emotions to the audience with their art. It may be a responsibility, but above all it is an opportunity to convey our time through art. We artists have our sensitive antennas out and we pick up currents in our world. For me personally, life and art are mixed together. Thoughts I think about in everyday life become art. I always have a desire to be able to convey my ideas of us all being connected, that we are fractals of infinity. We all strive for love, to be seen and to be a part of something. I have no clear answers, just a hope of giving the visitor a hint to spin on when they leave the exhibition.

Working with textile images and video can seem very different. Can you tell us how you came up with that combination?

I have a need to make pictures and to combine colors. I cannot paint, I have never practiced it. Never painted an oil painting. I come from music and print making. I liked the directness in print making, and the process of adding colors in layers. I started with video in the early 90's. Back then, I filmed slides with psychedelic patterns with people moving rigidly in the foreground. I wanted to create images with many layers. It became easier as technology advanced. We got cable TV in our high-rise building quite early and MTV was a great inspiration that I had with me when I started making videos. Both the channel's unrestrained visual language and the fact that you could combine moving images with music.

Almost all my films contain a scene with a transparent curtain, in the films it creates distance. A few years ago, I tried to detach and display only the curtains as objects in a room. I did fabric installations, layers-on-layers with lights behind, and it created a nice dreamy effect. But I felt that I had no interest in developing it further, so I tried to glue the layers of fabric on panels instead, and that's what I'm still doing. It has continued to be interesting as there is so much to explore with the fabrics, glue and color combinations etc. This is also part of my research, but on a material level. Gluing fabric is a bit like editing a video, you can remove a layer if it fails. In the videos I can also erase a layer and redo.

The layered imagery is perhaps your hallmark. But the feeling is that you have gone from the narrative, almost documentary, to the abstract and ethereal. Do you agree?

I have simplified the imagery and soundtrack in my latest video work. I have gone inwards and tried to describe in images what the sounds look like, only devoted myself to finding pictures for the frequencies. I usually work intuitively and open minded. I like to work like that, but now I have set up a frame that I have stayed within, even in the textile works that contain only light, air and landscape. It is especially the tuning fork 174 Hz that helped me to focus.